

Több mint 8000 ezer éves barlangrajzok a Szaharában, furcsa alakok az utahi Sego-kanyonban és bizzar petroglifák az itáliai Val Camonicában. Évtizedek óta tudunk róluk, de mégsem jutottak a kutatók közös nevezőre azt illetően, hogy pontosan mit is láthatunk az említett helyek falain. Aztán ott vannak a különböző tárgyi leletek, amelyek leginkább az űrhajósok szkafandereire emlékeztetnek. Az internetnek hála, számos olyan lelet kerül fel az online térbe, amelyek az állítólagos ásatások során bukkannak fel és egyértelműen idegeneket ábrázolnak. Biztos, hogy több száz vagy ezer éves letekről van szó, vagy egy új üzletág van kialakulóban? Tegyük rendet ebben a kavalkádban!

fajt. A különböző szent iratok, a vallások, a legendák, a mítoszok, a hagyományok és a fennmaradt régészeti leletek is azt bizonyítják, hogy az isteneknek hitt lények más bolygókról érkeztek hozzánk. Persze nem Dániken volt az első, aki az ősi űrhajós hipotézist hangoztatta: az 1950-es években *Morris Jessup* csillagász leírta, hogy a Biblia tele van UFO-kra való utalással; *Brinsley le Poer Trench* ír nemes szerint a Marsról telepítettek át minket; és *Robert Charroux* író szerint is rendszeres UFO-találkozók történtek az atlantiszi korszakban. Fontos

feltételezte, hogy a 6000-8000 éves ábrázolások idegen lényekre utalhatnak, sőt, a nagy Mars-istenség egy ősi asztronauta lehetett. Lhote-t nagyon nehéz volt kikezdenie a tudóstársadalomnak, mivel szakmabeli – Dánikkal és író társaival ellentétben, akik laikusok voltak –, továbbá munkásságai miatt a Tassili Nemzeti Park két területét is róla nevezték el. A sajtó nagy figyelmet szentelt ennek az őskori közeli találkozásról szóló hipotézisnek, és Lhote érvei később beépültek a Dániken által összeállított bizonyítékok közé. A mainstream tudósok azonban a Tassili-sziklarajz

bennszülöttek – akiknek isteneit wandjináknak hívják, és rendszeresen is ábrázolták őket – azt állítják, hogy a Wallungunger nevű teremtetőjük a Tejútrendszerből érkezett, és segítette az emberiséget. A wandjinák ábrázolása nagyon furcsa, mert elüt a hagyományos emberi petroglifáktól: az alakoknak gömbszerű fejük van óriási szemekkel, és glória veszi őket körbe. Az UFO-kutatók szerint nagyon hasonlítanak a modern kis szürkékhez. Hasonló szkafanderes és lebegő alakokat láthatunk a világ számos barlangjában és falvéstén. Érdemes fontolóra vennünk, hogy kiknek hiszünk inkább: az őslakosoknak, akik elmesélik a petroglifákhoz tartozó történeteket az égi lényekről, vagy a modern

A wandjinák ábrázolása nagyon furcsa, mert elüt a hagyományos emberi petroglifáktól

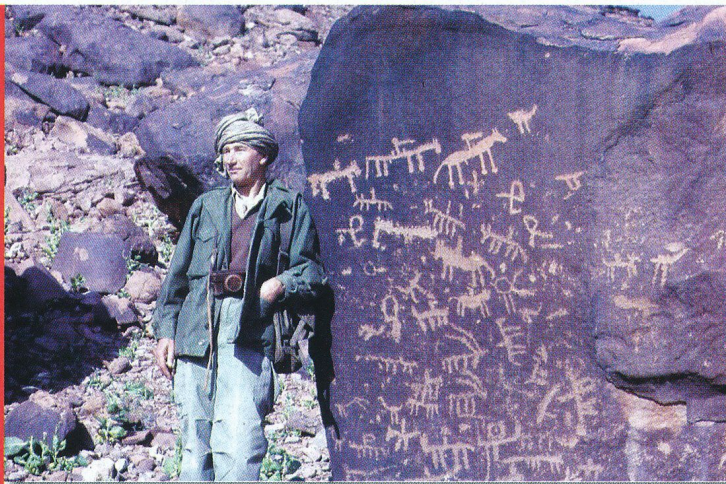
Ősi rejtélyek és modern értelmezések

Földönkívüliek a barlangrajzokon

Több tucat olyan festményt, reliefet, barlangrajzot és egyéb ábrázolást ismerünk, amelyek UFO-kat vagy földönkívülieket jelenítenek meg. Vagy ezt csak a modern kor embere szeretné belelátni az akár több ezer éves képekbe? Művészettörténészek és a paleoasztronautika szakértői többször is vitába keveredtek egymással, hogy megválaszolják a kérdést.

Égi látogatók emlékei

Amikor *Erich von Däniken* svájci író 1968-ban megjelentette *Istenek szekerei* című könyvét, nemzetközi szinten is óriási vitákat generált. Hipotézise szerint ugyanis az emberiség történelme során földönkívüliek látogatták meg a bolygónkat, akik befolyásolták az emberi

Henri Lhote néprajzkutató szerint a 6000-8000 éves ábrázolások idegen lényekre utalhatnak

megemlítenünk *Henri Lhote* (1903-1991) néprajzkutatót, aki számos barlangrajzot fedezett fel és tanulmányozott. Nevéhez fűződik egy legalább 800 ősművészeti alkotásból álló együttes felfedezése Algéria egy távoli vidékén, a Szahara szélén. 1958-ban adta ki a *Kutatás a Tassili-barlang freskói után* című könyvét, amelyben azt

figuráit inkább rituális maszkokat és jelmezeket viselő hétköznapi emberek ábrázolásainak tekintik. E szempontból tér el leginkább az ősi idegenek után kutatók és a mainstream tudomány véleménye. Utóbbiak szerint ugyanis egyetlen földönkívüli ábrázolás sem létezik, és csak a fanatikusok látják bele a figurákba az idegen lényeket. Ehhez képest az ausztrál

tudósoknak, akik, ha bármi megmagyarázhatatlannal találkozunk, rögtön a „vallási célokat szolgált” vagy „stilizált ábrázolás” szöveget kántálják?

A ló túlsó oldala

Sajnos azonban nem csak a mainstream tudományt illeti a jogos kritika, de az ősi űrhajós – manapság inkább paleoasztronautikának hívott – hipotézis képviselőit is. Ugyanis amint felkapott lett a téma, rengeteg ember akart hasznot húzni belőle és több száz könyv született meg a témában. Sajnos ezek jó része már kevésbé volt igényes, mint a korabeli elődök meghatározó publikációi. Tele voltak tévedésekkel, fals adatokkal és akár még szándékos megtévesztésekkel is. Jóformán divat lett mindent az idegenekre fogni és mindenben a földönkívülieket látni, mintha őseink semmire se lettek volna képesek maguktól, tehát a paleoasztronautika hívei átestek a ló túlsó oldalára. A tudományos körök egyre kevésbé vették komolyan azokat, akik az ősi látogatások lehetőségéről beszéltek. A több ezer éves petroglifák után ugyanis következtek a következő korszakok festményei, amiket görcső alá lehetett venni. Az 1561-es nürnbergi és az 1566-os bázeli UFO-

A maja világvége

A mexikói Raul Julia-Levy 2012-ben szeretne volna megjelentetni *A maják kinyilatkoztatásai* című filmjét, ami az akkori világvége-hangulatot akarta meglóvalogni. A film azonban soha nem jelent meg, mert Rault beperelték csalásért és szerződésszegésért. Ráadásul olyan leleteket akart bemutatni a filmben, amelyek mind hamisítványok voltak. Ettől függetlenül a hír mégis elterjedt a közösségi oldalakon azzal a szalagcímmel, hogy a mexikói kormány is nyilvánosságra hozza az UFO-bizonyítékokat. Kár, hogy a fele sem volt igaz...

esetekről nem csak ábrázolások, de leírások is maradtak fenn. Ezek szerint különböző formájú repülő objektumok szálltak az égen, amik olykor egymással is harcot vívtak. A gömböket és háromszögeket rengeteg ember látta, így biztos, hogy megtörtént eseményekről van szó, és az esetek semmivel sem magyarázhatók. Ez a két ábrázolás nagyon jó bizonyíték a középkor és a korai újkor reális UFO-eseményeire. Sajnos azonban van a korszaknak több olyan képe is, amelyekről ez nem mondható el. A baptista Aert de Gelder festő legtöbbször újszövetségi és vallási jeleneteket ábrázolt a képein. Az 1710-ben készült, *Krisztus megkeresztelkedése* című festményén emberi alakokat látunk, akik közül

kettőre egy igencsak érdekes fény vetül az égből. A fénynyalábok egy korong formából erednek, amelyről sokan azt hiszik, hogy egy UFO. Azonban, ha közelebbről megvizsgáljuk a képet, láthatjuk, hogy a korong nem egy fizikai tárgy, és egy galamb van a közepén. A galamb a Szentlélek ábrázolása a korszak ikonográfiájában, és ha összevetjük más festők ugyanezen jelenetet ábrázoló képeivel, akkor ez megerősítést is nyer, mert

mindegyiken láthatjuk a galambokat. Szintén félreértésre ad okot egy 15. századi könyv ábrája, ami Jacques Legrand francia szerző tollából származik. A jómodorról szóló könyvében találhatunk egy képet, amin egy elegáns hölgyet láthatunk urak társaságában, és az égbolton egy óriási ragyogó gömb lebeg. A kép elterjedt az interneten, és a korabeli UFO-észlelések közé sorolják. Csakhogy a hölgy a szerencse megtestesítője, Fortuna, akiről a szerző is ír. Az ikonográfiában a legismertebb

tulajdonsága a forgó kerék, és már az ókori görögök is azzal együtt ábrázolták. Az UFO tehát egy ikon, ami egyébként a Földet testesíti meg. További bizonyosság a gömbön látható díszítés, ami három részre osztja azt, ami gyakori volt a szobrászatban is. Ez azt jelentette, hogy a kereszt(énység) egyesíti a világot. Az Egyesült Királyság uralkodói gömbjét még ma is szimbólumként használják a koronázási szertartás során, ami egy az egyben megegyezik a 15. századi ábrával. Sorolhatnánk még a listát, mert rengeteg festmény értelmeztek félre, és sokan nem veszik figyelembe a hozzájuk fűződő szövegeket sem. Ezeket a festményeket már igen sokszor elemezték, és bebizonyították, hogy nem UFO-kat ábrázolnak, de mégis rendszeresen felbukkanak a szenzációhajhász amerikai sorozatokban, ami csak a valódi UFO-kutatás kárára válik.

Elképesztő koholmányok

A problémát tetézi az is, hogy az interneten egyre gyorsabban terjednek a valódiak mellett a

hamis információk is. Az emberek megtekinthetik a korábban csak könyvekben publikált ősi tárgyak és kőfaragások fotóit, amik valóban ábrázolhatnak idegen lényeket. Ilyen például az a több ezer éves maja relief, amin egy különös figura látható sisakkal a fején, amihez egy cső kapcsolódik, és a hátán egy tartályt visel. Ilyen dísz és öltözetet soha nem viseltek az emberek még vallásos szertartásoknál sem. Nem lehet szó stilizált figuráról, jelképről, lovagi páncélról sem. Valószínűleg ezt lovagolhatták meg azok a hamisítók, akik a 2010-es évek óta rendszeresen adnak el olyan tárgyakat az embereknek, amiket ők maguk készítenek, de régiségként árusítják őket. Ezek legtöbbje Dél-Amerikából származik, és perui, maja és tolték leleteknek állították be őket. Aki egy kicsit is áttekinti ezeknek a kultúráknak az ábrázolásait, az látni fogja a különbségeket. Míg a régiek vonalvezetése és ábrázolása precíz, bonyolult és némely esetben túlszűfolt, addig a hamisítványok túlságosan modernnek hatnak és gyermekien egyszerűek. Az emberek azonban hinni akarnak, és a hamisítványok fotóit, illetve a róluk készült videókat is bizonyítékként osztogatják tovább a világhálón. Sőt, vannak olyan felvételek, amelyeken a „felfedező” bármiféle védőfelszerelés nélkül ássák ki a talaj alól ezeket a „leleteket”, és pusztá kézzel adják tovább egymásnak. Ezek a megrendezett videók egyfajta hitelességet akarnak tükrözni a portéka iránt, de egy valódi régész sosem nyúlna több ezer éves tárgyakhoz gumikesztyű nélkül. Sajnos egy külön iparág épült a hamisítványokra, azonban aki még mindig amellett kardoskodik, hogy a leletek valódiak, az gondoljon bele, hogy a már 16 (!) évadot megélt *Ősi idegenek* sorozat kutatói és producerei vajon miért nem mutatták be őket soha? Összességében tehát meg kell találnunk az arany középút, ha a múltunkat fürkesszük: ne legyünk elvakult hívők, de megrogzott tagadók sem, így elválaszthatjuk az ocsút a búzától, és felfedezhetjük a valódi bizonyítékokat.

MISKOLCI LÁSZLÓ

Aert de Gelder 1710-ben készült, *Krisztus megkeresztelkedése* című festményén az emberi alakokra fénysugarak vetülnek egy furcsa lebegő korongból